

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XV.

ČÍSLO 8

AUGUST 2007

**Aktuálne: Programy v našej diecéze - eRkári na Malte
Rozhovor so sestrou Mary Pereira - Duchovná obnova
Sústredenie Bartolomejčiat - Novinky od LUXu - Verím Pane**

ZOSTAŇ S NAMI, PANE - pokračovanie

Posynodálna exhortácia diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža

III. kapitola

76. Stojíme pred poslednou kapitolou synodálneho dokumentu a pred problémom, ako všetko, čo sme povedali, na čo sme prišli a čo sme si uvedomili, dať do života, do praxe, ako tomu dať telo, ako to inkarnovať do našej konkrétnej situácie. Všetky pekné myšlienky – ako som povedal – už boli vyslovené. Nestačí zostať pri nich. Treba spraviť konkrétny krok. Chcem ho urobiť tak, že v krátkosti zhrniem kľúčové slová a myšlienky toho, čo sa povedalo, a potom sa budem pýtať: ako to dať do praxe?

77. Uvedomujem si, že pri projektovaní pastorácie sme stále odkázaní na Krista, ktorý jediný vie, čo máme robiť, a preto je nevyhnutné žiť s ním v neustálom dialógu, v neustálom počúvaní jeho hlasu, v neustálom objavovaní jeho tváre. Žiť tak, aby sme ho spoznali a pozvali k sebe, keď sa nám na našich cestách priblíži. Toto je aj moja vízia a najvyšší cieľ, ktorý máme mať vždy na zreteli: **Hľadať Kristovu tvár. Rozpoznať ju v znameniach čias a v uvažovaní nad Božím slovom.**

79. Kľúčové oblasti, v ktorých sa pohybujeme, sú samozrejme tie okruhy, o ktorých synoda rokovala. Ide teda o pastoraciu, o kňazov, rodiny, mládež, katechézu, cirkevné školy, zasvätený život, hnutia, masmédiá, liturgiu, charitu, ekonomiku. Sú to oblasti, v ktorých sa odohráva život našej diecézy a ktoré zdôraznili farské synodálne spoločenstvá počas prípravnej fázy. V diskusiách a debatách počas rokovaní a pri uvažovaní zasa vyšli najavo problémy, ktoré považujem za kľúčové z hľadiska spôsobov každodennej pastorácie. Ide o:

- schopnosť viesť dialóg s Kristom
- schopnosť viesť dialóg s ľuďmi

- schopnosť budovať vzťahy
- pastoračia tých, ktorí majú hlad po sviatostiach
- pastoračia tých, ktorí ho ešte nemajú
- objavovanie Písma
- objavovanie liturgie
- nevyhnutnosť štúdia kňazov
- pedagogický paradox
- pastoračná fantázia lásky, ktorá nie je prozelytická
- schopnosť spolupráce
- osobné odovzdávanie evanjelia, hlavne v spovedniciach.

PROGRAM

Otváranie Písem a lámanie chleba

80. Keď by som chcel uvedené body zoraďovať podľa dôležitosti, ako aj podľa určitej logiky z pohľadu čo z čoho vyplýva, tak by som dal na prvé miesto nevyhnutnosť dialógu s Kristom. Z toho potom vyplývajú dve veci: otváranie Písem a lámanie chleba. Niet lepších pastoračných metód ako sú tieto dve. Prial by som si, aby sa v našej diecéze začali otvárať Písma a aby sa začal lámať chlieb. V prvej časti tohto dokumentu som povedal, že považujem lectio divina za jednu z najdôležitejších pastoračných metód. Odporúčam, aby sa v našej diecéze ujala vo farnostiach. Predstavujem si to tak, že Teologický inštitút v Badíne ponúkne kňazom pod vedením odborníkov – biblistov – možnosť počúvať Písma touto metódou – napríklad liturgické čítania na nedeľu – a kňazi vo farnostiach urobia takúto ponuku svojim veriacim. Išlo by napríklad o stretnutia raz za dva týždne. Tak sa môže otvoriť veľa Písem a rozhorieť veľa ľudských srdiec, ale potom i zmeniť veľa beznádejných ľudských osudov. Otvorí sa cesta i ku katechéze dospelých, pretože základ

ným katechetickým dokumentom je Biblia. Napomôže sa i bližším bratským vzťahom medzi kňazmi, ako i kvalitnejšia príprava na ohlasovanie Božieho slova.

81. Keď už srdce horí, je to veľká vec, ale ešte to nie je celkom vrchol viery. Vrcholom je stretnutie s Kristom pri lámaní chleba, vo sviatostiach, v Eucharistii. Chcel by som upozorniť na stretnutie s Eucharistiou, ktoré Benedikt XVI. v Kolíne nazval stretnutím intímny – božkom s Kristom. Ústa na ústa – ad oratio. Nezanedbávajme túto cestu stretnutia sa s Pánom. Je užitočné stretávať sa na rozličných akciách, ktoré sú plné aktívít. Nebolo by zaujímavé, a pritom veľmi potrebné, zvolať niekedy diecézu, dekanát, farnosť, aby spolu adorovali, aby sa stretli s Kristom i týmto spôsobom, objavovali jeho tvár a počúvali jeho slová? To nie sú stratené chvíle, keď sa spolu modlíme, pretože tam dostávame silu.

Veľmi by som odporúčal, aby sa pripravilo viac takýchto adorácií, hlavne na vigíliu veľkých sviatkov, aby sme takto v tichu a v počúvaní objavovali Božie plány. Je to cesta k vyprosovaniu Božieho požehnania na každom kroku nášho života, bez ktorého sa nepohneme dopredu. Veľmi by som si priaľ, aby tieto adorácie začali na vigíliu sviatku Zvestovania Pána roku 2007.

PROGRAM Učenie sa človeka

82. Komunikácia s Kristom nám pomáha komunikovať aj navzájom. Vzťahy s Kristom nám pomáhajú budovať vzťahy medzi sebou, nakoľko každý, kto je blízko Bohu, je blízko i ľudom. Je isté, že okrem Božej milosti potrebujeme aj usmernenia, skúsenosti, osobnú formáciu i autoformáciu, aby sme vedeli správne komunikovať. Zdá sa mi, že veľmi veľa nedorozumení, nepochopení, ale potom i zbytočne zavretých dvier a uzavretých ľudských srdc, je dôsledkom našej zlej komunikácie. Nehovoríme, ne-

vieme hovoriť, nechceme hovoriť, nevieme počúvať, nechceme počúvať, bohužiaľ ani v Cirkvi, ani medzi veriacimi, ani medzi kňazmi. Chcel by som preto, aby sa do našej diecézy hlboko zakorenil program učenie sa človeka. Ide o schopnosť budovať vzťahy v prvom rade cez pravú, skutočnú, nefalšovanú lásku. Cez lásku, ktorá nie je prozelytická, ale cez lásku, ktorá miluje nezištne. V tomto zmysle je nevyhnutné, aby sme dokonale asimilovali encykliku Benedikta XVI. Deus caritas est, aby sme sa veľmi seriózne venovali obom jej častiam. Tak teoretickej, ktorá hovorí veľmi presne o človekovi a o rozličných procesoch v jeho vnútri, ako aj jej druhej časti, ktorá hovorí o sociálnych prejavoch lásky. Ďalším veľmi dôležitým krokom je ponúknuť ľudom, osobitne bohosovcom a kňazom, predmet, ktorý by som nazval pastoračná komunikácia. V tom by sa hovorilo práve o prosociálnosti, o budovaní vzťahov, teda o prepísaní evanjelia do moderných sociálnych výrazov.

PROGRAM Pastорácia utekajúcich

83. Veľmi potrebné, ba nevyhnutné, je uviesť si, že v budúcnosti sa pastорácia bude stále viac uberať dvoma smermi. Bude to pastорácia tých, ktorí túžia po sviatostiach a tých, ktorí sú ešte, alebo už, na úteku. Chcem tu zdôrazniť nevyhnutnú pastoračnú konverziu, o ktorej zatiaľ iba hovoríme, a zároveň veľmi dôrazne usmerniť formáciu bohoslovcov smerom k novým výzvam. Žiadny kňaz, ktorý opúšťa náš teologický inštitút, si nesmie myslieť, že na veriach má čakať vo farskej budove. Rezidovanie neznamena, že kňaz sedí na färe, ale že je vo farnosti. Kristus nečakal na svojich učeníkov v Jeruzaleme, ale ich dobehol na ceste, na úteku. Kňaz však musí byť pripravený tak, aby sám nezbľúdil. Musí byť Kristovým človekom. Bude ním, ak bude čerpať silu a smer z Božieho slova

a Eucharistie.

84. Musíme byť pripravení vstupovať i do nevýchovných sfér, byť pripravení na pedagogický paradox. Čo to v praxi znamená? Napríklad to, že kňaz, farár, už nebude hodnotený len podľa toho, koľko má birmovancov, ale aj podľa toho, koľko príležitostí ponúkol ľuďom na úteku, aby sa zastavili. Myslím na rozličné akcie, ktoré sa pohybujú vo sfére, ktorá nie je celkom cirkevná. Ide o prímestské tábory, rozličné prázdninové dni, športové podujatia, dni rodín, stretnutia mladých. Viem o aktivitách ako sú: dni prvej pomoci, dni tancov, hier, na ktorých sa veľmi radi zúčastňujú deti, často aj s rodičmi. Nech sú ponúknuté deťom i rodičom celej farnosti – veriacim i neveriacim, hľadajúcim i utekajúcim – cez plagáty, dedinský rozhlas, noviny, cez oznamy v kostole, jednoducho všetkými možnými spôsobmi. Nariaďujem, aby farár vo farnosti ročne zorganizoval aspoň štyri takéto akcie pre všetkých, čím sa zároveň upevní aj blízkosť a spolupráca tých, ktorí všetko pripravujú.

PROGRAM Štúdium

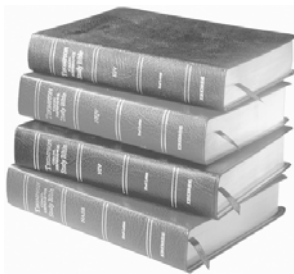
86. Niekedy sa bojíme vojsť do sféry, ktorá nie je celkom nám vlastná a v ktorej nie sme doma. Bojíme sa, že zlyháme, nebudeme vedieť byť partnermi tým, ktorí sa vyznajú lepšie ako my v pedagogike, psychológii atď. Nič sa nestane, ak nebudeme vždy najmúdrejší a keď si budeme musieť pýtať radu od niekoho iného. Zároveň je to však výzva pre nás kňazov, aby sme študovali aj po ukončení teologického inštitútu. Chceme preto vyzvať, aby sme hľadali príležitosti prehĺbiť si svoje vedomosti z pedagogiky, psychológie, sociológie, rodinnej problematiky aj na štátnych univerzitách. Dostaneme sa tak medzi mladých, budeme

meraní iným metrom, ako sa na nás pozerajú ľudia vo farnostiach a budeme sa musieť konfrontovať s realitou, pretože už niekedy ani nevieme, čomu žijú naše deti, naši mladí, ale aj naši dospelí.

PROGRAM Deň počúvania

87. Toto sú kardinálne problémy, ktoré sa ukázali počas príprav, diskusií, štúdií a uvažovania nad našou synodou. Týmto smerom sa budeme uberať v našej diecéze. Nechcel som robiť presné programy pre to, čo majú robiť rozličné centrá, úrady, farnosti. V tomto smere nadviažeme na celoslovenský pastoračný plán.

Chcem len napomôcť vzájomnému počúvaniu a dialógu v našej diecéze a zaviesť die-

cézny deň počúvania tak, ako ma k tomu vyzvala synoda. Išlo by o stretnutie raz za štvrt' roka, na ktorom by predstavili svoje aktivity centrá, úrady, ale i farnosti, ktoré by chceli. Navzájom by sa mohli vypočuť, viesť dialóg, vysvetľovať, konštruktívne sa kritizovať. Deň počúvania by bol

dňom, ktorý by istým spôsobom zaručoval, že sa na tento dokument nezabudne a že sa bude realizovať.

89. Uverejniť iba odporúčania a nariadenia biskupa sa mi zdá suché a bezduché. Veľmi by som si priaľ, aby všetky nasledujúce body boli brané v tom duchu, ako som písal vyššie. Totiž v duchu uvažovania nad Písmom, v duchu lámania chleba a adorácie, v duchu štúdií, v duchu budovania vzťahov a opravdivej lásky. Iba tak môžu byť uvedené do života nie ako bezduché príkazy, ale ako niečo, čo môže našu pastoraáciu skutočne oživiť. Predkladám ich teraz tak, ako mi ich navrhol záverečný dokument našej synody.

Výber časti z exhortácie zostavil
Mons. Ján Bednár, dekan

DNES NA SLOVÍČKO so sestrou Mary Pereira

„Hoci by ma opustili otec i mat', Pán sa ma predsa ujme.“ (Ž 27,10)

Sestra Mary Pereira sa narodila v indickom meste Trivandrum. Pracovala v Tereziánskom kolégiu v Mysore. Vyštudovala sociológiu, avšak zanechala túto prácu, aby sa mohla plne venovať službe ohlasovania Božieho slova. Pán si ju povolal do služby. Prednáša a radi v duchovných veciach. V Spoločnosti Božieho Slova ukončila Biblický pastoračný kurz „Dei Verbum“ (Božie slovo).

Páter James Mariakumar Kaniyparambil SVD v knihe „Abba, príd' kráľovstvo tvoje“ píše: „Sestru Mary Pereira som prvýkrát stretol, keď ešte pracovala na Tereziánskej škole v Mysore. Nakoľko sa rozhodla zostať slobodná, svoj voľný čas venovala duchovnej formácii študentov školy. Začala sa viac zaujímať o Sväté písmo. Od roku 1997, kedy som postupne začínal viesť duchovné cvičenia, som Mary častejšie žiadal o službu tlmočenia, pretože som ich jazyk Kannada nepoznal. Po niekoľkých rokoch, keď spoznala, že našla poklad ukrytý v poli /Mt.13,44/, rozhodla sa zanechať svoje povolanie, aby sa mohla plne venovať službe ohlasovania Božieho slova.“

V Prievidzi vo farnosti Zapotôčky v kostole sv. Terézie z Lisieux aj tento rok prebiehali pre veľký záujem duchovné cvičenia s pátrom James Mariakumar i Mary Pereira. Za tento nevšedný duchovný zážitok všetci zúčastnení ďakujú d.p. Marošovi Milovi, pánovi kaplánovi, organizátorom, tlmočníkom a ostatným, ktorí boli akokoľvek nápomocní. Mary Pereira sme položili pár otázok, ktoré zaujímali čitateľov a ona nám prostredníctvom obetavých tlmočníkov ochotne odpovedala.

Dostal som málo lásky od rodičov, hlavne od mamy a neviem sa s tým zmieriť. Nechcem to isté urobiť svojim deťom...

Tí, čo nedostali dostatok lásky od rodičov, mali by sa najprv naučiť zažívať skutočnú lásku od Boha, pretože sú zranení z nedostatku lásky. A táto rana musí byť zahojená. Až potom môžu dať dosť lásky svojim deťom. To, čo nemajú, nemôžu dať druhým. Rovnako je to i v manželstve.

Nemôžu sa milovať, pretože prišli z prostredia, kde neboli prijatí, nedostali dostatok lásky. Najprv musia byť dostatočne uzdravení. Boh je pripravený dať im túto lásku. Svoju lásku. Vo viere to musím všetko povedať Pánovi. Uveriť tomu cez Božie slovo. V Izaiášovi Boh hovorí: „Milujem ťa láskou matky. Ako keď niekoho teší matka, tak vás budem ja tešiť a v Jeruzaleme sa potešíte.“ Toto je Božie

slovo, ktoré by sa malo veriť. Je to náš Nebeský Otec, ale jeho láska má materinský rozmer. Miluje nás otcovskou i materskou láskou. „Či zabudne žena na svoje nemluvňu a nemá zľutovania nad plodom svojho lona? I keby ona zabudla, ja nezabudnem na teba. Hľa, do dlani som si ťa vryl...“ (Jer 2, 13) Aj keby ma moji rodičia nemilovali, môj Boh ma miluje. Odmietli ma, ale môj Boh je stále so mnou. „Hoci by ma opustili otec aj mat', Pán sa ma predsa ujme.“ (Ž 27,10)

Vzťahuje sa to aj na deti z rozvedených rodín?

Áno. Aj keď ma rodičia opustili, Boh ma neopustí. Ale čo sa u ľudí najčastejšie stáva, že v ťažkých obavách žijú ďalej. Je však z toho cesta von. A na to musíme mať vieru. Musíme uveriť Božiemu slovu. „Ved' dvoch ziel sa dopustil môj ľud: mňa opustili, prameň živých vôd, aby si vykopalí popraskané cisterny, ktoré vodu udržať nemôžu.“ (Jer 2,13) Čiže každý smáďi po láske, po uznaní, ale ľudia to nedostali od rodičov. Keď rastú, hľadajú tú lásku a dostanú sa do zlých vzťahov. No Boh hovorí: Podťe ku mne všetci, čo sa namáhate a ste smädní. Ja som ten Stvoriteľ živej vody, som živá voda. Z prameňov tejto lásky sa môžeme napíť. Ale vtom sa ozvú naše rany z minulosti. Potom môžeme začať v láske tak, že môžeme odpúšťať aj odpustiť i rodičom, ktorí ma nemilovali. Partneri sa môžu potom zjednotiť v láske, mať deti, čiže už budú mať svoje deti narodené v láske. U nich už nebude zranenie, ani nenávisť.

Aj ja som vo výchove nedostala od mamy lásku. Pýtam sa, prečo?

Nepýtajme sa Boha: Prečo? Musíme dôverovať Pánovi, že všetko v našom živote obráti na dobro. Aj keď som dostala málo lásky v detstve od mamy, otca, Boh mal nejaký Boží plán so mnou, keď to dovolil. Preto sa prikloním naspäť k viere v Boha.

Ako upraviť vzťah medzi matkou a synom, matka bola vždy chladná vo výchove, bez lásky?

Musí si uvedomiť, že túto matku mu vybral Boh a cez túto svoju mamu prišiel na tento svet. Žiadna mama ani otec nie sú dokonalí. Keď nevedela milovať svojho syna, nedostala lásku od svojich rodičov a sama nevedela, čo je to láska. Sama bola maloverným človekom. Keď tento syn vzrastie vo viere, mal by sa snažiť pochopiť svoju mamu aj so slabosťami. Mal by poprosiť Ježiša na kríži, aby odpustil tým, čo nevedia, čo činia. Čiže keď bude tento syn rásť vo viere, pochopí, že jeho matka bola chorá v duši. Sama bola zranená v mysli a musí ju ospravedlniť. Musí mať s ňou zmlovanie a ľútosť. Božie slovo hovorí, že čokoľvek som nedostal od svojej pozemskej mamy, môže mi dať moja Nebeská Matka.

Vzťahy medzi nami súrodencami sú na bode mrazu. Nie sme k sebe úprimní, temer sa nestretáme, hlavne odvtedy, čo zomreli rodičia...

Keď rodičia neodovzdali medzi deti Božiu lásku, keď nedali príklad svojim životom a nebola tam spoločná modlitba v rodine, čítanie Božieho slova, potom nie je medzi nimi láska. Matka Tereza povedala: Rodina, ktorá sa spoločne modlí, aj spolu zostane. Keď k čomukoľvek, k akémukoľvek problému, pristúpime s vierou, môžeme ho prekonať. A na to potrebuje silnú modlitbu. Musíme mať poznanie, ktoré nám dalo Božie slovo. A všetkým výzvam života môžeme čeliť. Iba Duch Svätý nás naplní Božou láskou. Keď nedostane lásku od pozemských bytostí, tak je na nás, aby sme ju žiadali od Pána. A Boh je láska. Kde je láska, tam je Boh. Keď žijú súrodenci v láske, je medzi nimi Boh. Rodičia by mali trénovať svoje deti, aby žili v láske medzi sebou od detstva a vždy ich prijali, usmerňovali a milovali.

Ža úprimné slová ďakuje A.G.V.

„MILUJEŠ MA VIAC AKO TÍTO?“

Z poverenia dp. dekana Mons. Jána Bednára sa v dňoch 13. a 14. júla 2007 uskutočnila 12. duchovná obnova pre ružencové bratstvo vo farnosti Prievidza-mesto, ktoré má 900 členov, a tiež pre všetkých priateľov tohto bratstva. Duchovnú obnovu na tému textu z Evanjelia sv. Jána 21, 1-20 viedol páter Gerhard Glazer-Opitz, nemocničný duchovný v Bojniciach. Text je o zjavení Pána Ježiša učeníkom pri Tiberiadskom mori v Galilei a udelenie pastierskeho úradu v Cirkvi Petrovi.

Prednášky boli zamerané tak, aby motivovali veriacich k väčšej horlivosti v láske k Pánu Ježišovi a k disponibilite do služby pre Božie kráľovstvo. Pán čaká aj na našu odpoveď, ako čakal na odpoveď sv. Petra, či sme ochotní zanechať svoje ciele, túžby a predstavy a darovať svoje srdce Pánovi. Ten, kto miluje Ježiša, je ochotný podrobiť svoju vôľu Ježišovej vôli. Len Láska nás posúva bližšie do Božej prítomnosti, v ktorej zakusujeme Ježišovu lásku k nám i Jeho dobrotu a starostlivosť o nás. Človek dnešnej doby chce mať plné ruky, no často má prázdne srdce. Srdce naplnené láskou priznáva, že Boh vládne nad každou situáciou, ako to bolo pri zázračnom rybolove. Hoci apoštoli žili s Pánom Ježišom, videli a počuli, čo robil, predsa sa po umučení Pána vrátili k rybolovu – starému spôsobu života. Nevedeli ako ďalej.

My sme tiež často v takej situácii. Ideme hľadať lásku, šťastie, zmysel života mimo Pána Ježiša, máme prázdne srdce. Treba nám vždy znova a znova prosiť o Božiu Lásku, aby prišla do nášho srdca i do srdca blízkych, aby život nadobúdala najväčšiu hodnotu. Dôležitá je pre nás miera lásky k Bohu, ukrytá v blízkom. Treba nám

vynaložiť veľa úsilia pre lásku, ktorá je bez podmienok, trpezlivá, dobrotivá, nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanbná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne. Najväčšie zlo, prejavované blížnemu, je ľahostajnosť, ktorá spôsobuje hlboké rany. Človek je odkázaný počuť slová „Je dobré, že si.“ Naša láska k Pánu Ježišovi je odpoveď na jeho výzvu o odpúšťaní. Kto miluje, vie odpúšťať. Pán chce našu túžbu po svä-

tosti, ktorá reprezentuje naše dedičstvo v Božom kráľovstve. Milovať tiež znamená dobre zaobchádzať s blížnym.

V programe obnovy boli zahrnuté adorácie, modlitba sv. ruženca, večeradlo, blok otázok a odpovedí, hodinka Božieho milosrdenstva, vysluhovanie sviatosti zmierenia a sv. omše o 12:00 a 16:30 hod. Duchovná obnova bola pre nás novým načerpaním a posilnením duchovného života.

Zúčastnili sa jej mnohí aj z dekanátu Bojnice, z okolitých dedín, i z farnosti Prievidza-Zapotôčky.

Vďaka nášmu Nebeskému Otcovi, že si povolal v týchto dňoch do farského kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi svoje deti, aby ich nasýtil, očistil a posvätil. O organizáciu a plynulý priebeh sa staral tím obetavých členov ružencového bratstva vo farnosti Prievidza-mesto. Vďaka všetkým, ktorí s radosťou a nadšením slúžili počas tejto obnovy. Naše poďakovanie patrí nášmu p. dekanovi za podporu a požehnanie tejto duchovnej akcie a pátrovi Gerhardovi za hlboké myšlienky, ktoré nám odovzdal počas prednášok.

Ing. Edita Pogorielová

Bartolomejčatá: Naše sústredenie

Bolo pekné júlové nedeľné popoludnie. Skupinka detí a mladých zo speváckeho zboru Bartolomejčatá stála na parkovisku a čakala. Keď sa zjavil očakávaný autobus, rýchlo do neho nastúpili, naložili svoje preplnené batohy, poslednýkrát zakývali rodičom a vybrali sa na dlhú cestu...

Asi takto sa začalo naše tohtoročné sústreďenie. Po takmer dvoch hodinách cesty nás privítala malebná obec blízko českých hraníc, Horná Mariková. Miestna škola, sčasti prerobená na ubytovacie zariadenie, sa na celý týždeň stala miestom, kde sa ozývali naše hlasy, náš smiech, no samozrejme najmä spev. Veď práve to bolo hlavnou úlohou nášho sústreďenia. Ale popri nácvikoch, na ktorých sa nám podarilo nacvičiť niekoľko pekných piesní, sme nezabúdali ani na pobyt na čerstvom vzduchu. Ten sme trávili rôznymi loptovými hrami, veľmi obľúbenými eRko tancami, či súťažou v zbieraní papierikov s bodmi, pri ktorej nás naháňali „lebký“ a niektorí z nás sa aj trochu vykúpali v potoku. Dokonca sme jednej noci dostali pozvanie aj do tajomného strašidelného hostela, kde na nás čakal už samotný gróf Drakula, desivý pirát, či strašiaci vojak. Našťastie sme z tohto hrôzostrašného zážitku všetci vyviazli živí a aj keď nám mnohým behal mráz po chrbte, bolo to pre nás určite nezabudnuteľné.

Večer sme sa vždy všetci stretávali na spoločnom zábavnom programe, kde sme sa mohli pobaviť na množstve scénok, hier a súťaží. Nezabudli sme ani na našu tradičnú anjelskú poštu, pri ktorej každý dostal na nasledujúci deň jedného zverenca, o ktorého sa mal starať. Mohol mu pripraviť napríklad raňajky, porozprávať sa s ním, napísať mu pekný list, alebo sa za neho pomodliť.

Naše tohtoročné sústreďenie sa navyše nieslo v duchu prežívania liturgického roka. A tak nás hneď v prvý deň nášho pobytu

tu pán kaplán privítal trochu neprebudených, ale s dobrou náladou na rorátnej svätej omši o šiestej ráno. A hoci vonku už dávno nebola tma, tak ako to v decembri býva, atmosféra bola naozaj plná očakávaní adventu. Ďalší deň sme sa zobudili na krásne zvuky kolied, ktoré nám oznámili, že aj dnes, v polovici leta, sa bude Ježiš môcť narodiť v našich srdciach, ak si to budeme naozaj priať. Svoje malé Vianoce sme prežili naozaj požehnané a večer sme sa napokon všetci stretli ako rodina pri malej štedrej večeri a pri polnočnej omši. Pod stromčekom každého z nás čakal jeden vlastnoručne vyrobený darček. Po radostných Vianociach sme sa ponorili do pochmúrneho pôstu a tak ako kedysi Izraeliti, aj my sme sa vybrali na neľahkú púť. No nie po púšti, ale po okolitých lesoch. A veru, nie vždy to bolo jednoduché, ale nakoniec sme sa predsa len všetci šťastne dostali na vrchol Malého Javorníka. A keďže ním prechádza štátna hranica s Českou republikou, mohli sme si vyskúšať, čo to znamená byť záro-

veň na dvoch miestach a zjesť chutnú desiatiu v zahraničí.

Na Veľkú noc sme sa išli podeliť so správu o Ježišomv zmrtnvychvstani aj s ľuďmi do obce Udiča, z ktorej pochádza náš pán kaplán Daniel Markovič. Po svätej omši, na ktorej sme zaspievali, nás jeho mamička za náš výkon odmenila malým občerstvením.

Nakoniec nás čakalo ešte cezročné obdobie a posledný deň sme strávili s Pannou Máriou, ktorá dohliadala aj na našu šťastnú cestu domov. Možno dážď, ktorý nás v Prievidzi privítal, trochu vystihoval našu

náladu. Lebo hoci sme sa veľmi tešili na našich blízkych doma, predsa nám bolo ľúto za tým pekným týždňom stráveným spolu. Ale netreba zúfať, veď po našom sústreďení nám všetkým ostalo množstvo krásnych spomienok a všetci svorne veríme, že sa na budúci rok na tom ďalšom znova stretne.

Ďakujeme všetkým, ktorí nám akokoľvek pomohli toto sústreďenie pripraviť a zrealizovať. Nech im to Pán Boh odplatí.

Text: Dominika Šestáková

Foto: -dm-

eRkári na Malte

V dňoch 1. až 10. augusta skupina 20 mladých ľudí zo Slovenska, medzi nimi aj 8 ľudí z Prievidze a okolia, zavítala do na juh do teplých krajín. Naším cieľom bol stredomorský ostrov Malta, kde sa konala mládežnícka výmena Roundabout 2007.

Bolo to už druhé spoločné stretnutie mladých z kresťanských organizácií eRko (Slovensko), KjG (Nemecko) a ŽAK (Malta). To minuloročné sa konalo v Nemecku na stredovekom hrade Hohenberg an der Eger. Tento rok nás naši maltskí priatelia ubytovali v arcibiskupskom seminári v meste Rabat. Možno viete, možno nie, ale Malta je so svojou rozlohou 316 km² a počtom obyvateľov 402 668 najhustejšie osídlený štát Európy a tretí najhustejšie osídlený štát sveta. To sme v praxi zistili hneď na ceste z letiska, kedy sme takmer vôbec nedokázali rozlišovať hranice medzi jednotlivými mestami – nasledovali tesne jedno za druhým...

Ani sme nedostali veľkú šancu na aklimati-

záciu a už sme sa ocitli vo víre bohatého programu. Počas desiatich dní sme absolvovali workshopy o medzikultúrnej komunikácii, hudbe, jazykoch, spoločné modlitby a hry, nočné hľadanie pokladu v starobylej Mdine – „Meste ticha“, kúpanie v mori, výlet na ostrov Gozo... V jeden deň na nás čakala dobrodružná misia. Účastníci boli rozdelení do malých skupiniek a vyslaní „na vlastnú päsť“ do rôznych častí ostrova. Každá skupinka mala určité úlohy, ktoré musela splniť: Dostať sa do daného mesta/dediny, navštíviť obecný úrad a získať čo najviac informácií, ochutnať maltskú fíru (tradičné jedlo), osloviť „domorodcov“ a spýtať sa na miestne povesti, legendy alebo zaujímavosti ohľadom

daného miesta... V iný večer sme sa vybrali do mestečka Birżebbuġa, aby sme na vlastnej koži zažili atmosféru festy – hodovej slávnosti spojenej s ohňostrojom, hudbou a tancom. V meste Mosta sme si nenechali ujsť kostol, v ktorom Boh zázračným spôsobom zachránil veriacich počas 2. svetovej vojny. V roku 1942 počas náletu Nemci zhodili na tento kostol bombu. Padla cez strechu doprostred zhromaždenia asi 300 ľudí, avšak nevybuchla a nikto nebol zranený.

Na medzinárodnom večere mali všetky zúčastnené krajiny možnosť prezentovať svoju krajinu, okrem iného aj prostrední-

ctvom jedál. Veľký úspech zožala slovenská cesnaková nátierka a tiež údený oštiepok. Komunikačným jazykom na našej akcii bola angličtina. Znalosť tohto jazyka sa vám všeobecne na Malte dosť zide. Do roku 1964 bol tento štát britskou kolóniou a angličtina je tu doteraz popri maltčine druhým úradným jazykom.

Na záver by som chcel dodať, že za náš výlet na Maltu vďačíme nemeckej nadácii Renovabis, ktorá nám poskytla potrebné finančné prostriedky. Už teraz sa tešíme na budúci rok, kedy budeme hostiť našich zahraničných priateľov na Slovensku.

Juraj Bubnáš

Na letné večery

... alebo trio nových CD od Lux Communication

Prvým z nich je CD **Kompromis V. Štvorlístok**. Dlhो sľubovaný album sa konečne dočkal svojho vydania. Na prvý pohľad vás môže odradiť amatérskou grafikou pokazený obal a nečitateľné texty pesničiek na ňom, ale nedajte sa. Kompromis pokračuje vo svojom typickom pohodovom folkovom ladení, takže CD je ideálne na pokojné domáce počúvanie, ako kulisa pri varení alebo ako spoločník k večeru strávenému na letnej terase.

Piesne na CD sú rôzneho dátá. Najstaršou je *Vráť sa* z roku 1995.

Pikoškou je, že Richard Čanaky si dal tú prácu a vypátral dátumy vzniku každej pesničky, pri niektorých dokonca presnú hodinu. Pri jednej sa mu to nepodarilo a napísal len „dávno... veľmi dávno“ a jedna je zhudobnený žalm 86, ktorého vek sa ráta na tisícročia. Na CD si našli miesto také legendárne songy ako *Popolavá lienka*, *Malý špunt*, *Nebeská sou* alebo *Rekviem pre kapra*, ale aj úplne neznáme pesničky, ktoré nepoznajú ani najskálnejší fanúšikovia Kompromisu.

Keďže ide o folk, kapelu nabitú nástrojmi by ste hľadali márne. Základom je príjemná gitara, nevtieravé klávesy a perkusie, z ktorých osobitne vynikajú dokonale využité obyčajné paličky, na ktorých na základnej škole na hodinách hudobnej výchovy hral asi každý z nás. Bicie a basgitara hostujú len v niekoľkých pesničkách, vzácnym hosťom je kapucín brat Ondrej so svojou ústnou harmonikou v titulnej piesni Štvorlístok.

Subjektívne môžem povedať, že ide o príjemné CD, na ktorom si rýchlo nájdete svoje „srdcovky“ a bude vás baviť aj po niekoľkonásobnom vypočutí.

Ďalším novým albumom sú **Piškvorky** od hudobnej skupiny Credo. Credo sa na dlhšiu dobu odmlčalo, aby nás po rokoch ohúrilo novým CD. Jeho vydanie je pravdepodobne jedným z najlepších počínov na súčasnej slovenskej gospelovej scéne. Kým Kompromis o Bohu a viere hovorí priamo, v pesničkách Credo je síce zakamuflovaný, ale prítomný. Autor väčšiny textov a hudby Miki Michelčík píše a spieva o živote („Kadiaľ ideš, život/prišiel si k nám a my k tebe/je tu veľmi živo/pozri ako vesľujeme“), o láske („Na tebe by si aj Chopin/vylámal klávesy/mne osobne celkom stačí/že dýchaš a že si“), sklamaníach („Na svete je veľa iných radostí/keď človeka láska nazlostí/môžem predsa ľúštiť krížovky/alebo hrať s Radom piškvorky“) i snoch („Keď neviem s kým/snívam so sebou“). Netuctové texty aj hudba by mohli Credo predurčiť na miesto tej kapely, ktorá prelomí bariéry, osloví aj „neveriacu“ spoločnosť a môže konkurovať aj „svetským“ komerčným kapelám, ako sa to síce v inom štýle, ale predsa, darí skupinke Heaven's Shore.

Čerešničkou na torte je obal a booklet. Vlastnoručne napísané texty, podarené obrázky a vyhraté piškvorky v (akoby) školskom zošite spolu s voľnou dvojstránkou rezervovanou na hranie piškvoriek toto CD jasne odliší od všetkých ostatných. A ak ho dopočúvate až do konca, čo nebude problém, čaká vás bonus. Nemala by som prezrádzať, ale báseň o kozube z dreva nemá chyby: *Môže za to vínna réva, že mám doma kozub z dreva. Vymyslel ho majster z pily, keď sme spolu v lete pili. Vravel mi – to bude pekné, drevo k ohňu vážne sekne.- Na kozube sklený jeleň, vnútri horí, ale nielen. Volal som aj linku spásy, vraveli len – hasiť, hasiť!- Majster z pily je už zas tu, montujeme kozub z plastu.* Tak nech sa páči, ak chcete počuť niečo naozaj dobré, tak s Piškvorkami máte vyhraté.

Tretou novinkou je výber slovenskej gospelovej hudby **Bez teba niet neba III**. Na CD nájdete 20 pesničiek, ktoré – každá osobitným spôsobom – poznačili smer a vývoj slovenskej kresťanskej muziky. Takže CD je pestré ako život sám. Bonusom je pribalené DVD s 23 videoklipmi.

A čo na záver? Ak chcete investovať čas do počúvania dobrej hudby, každý z týchto albumov vám urobí dobrú službu. Otázkou je, či si ich v Prievidzi budete mať kde kúpiť... Tak teda, do počúvania, priatelia.

Text: -mk-
Náhľady obalov CD: www.lux.sk

Marek Orko Vácha: Návrat k stromu života Evolúcia a kresťanstvo (Recenzia knihy)

Na tému vzťahu evolúcie a kresťanstva bolo napísaných v posledných desaťročiach mnoho kníh. Rôzni autori sa k tejto problematike vyjadrovali z rôznych uhlov pohľadu a v rôznej hĺbke. V apríli mi kolegyňa z práce požičala knižku moravského katolíckeho kňaza, ktorý má veľký záujem o biológiu. Po jej prečítaní som si uvedomil, že je až nečakane odlišná od všetkého, čo som na túto tému čítal.

xStrom života použitý v názve tejto útlej knižočky je viacnásobným obrazom. Inak ho vnímajú teológovia, inak biológovia. Obe vedy sa pozerajú na jeden a ten istý svet, ale majú naň odlišný pohľad. Autorovi pritom nejde o to, aby sme pochopili svet z takého či onakého uhla pohľadu, ale o to, aby sme pochopili svet taký, aký je, a našli v ňom svoje miesto. Poslaním kresťanov je hľadať pravdu, diskutovať aj s rizikom, že budú musieť zmeniť svoje názory a nahradiť svoje pôvodné predstavy o Bohu a prírode novými a pestrejšími. Pritom však zistia, že svet je omnoho farebnejší, mnohorozmernejší a podivnejší, ako si kedy vôbec predstavovali. Autor do diskusie teológie s biológiou nechce vstupovať tak, ako vstupujú hráči futbalu na ihrisko, teda v drese jednej alebo druhej strany. Najprv sa chce poobhliadnuť, získať fakty a až na nich budovať poznanie, hypotézy a teórie. A s pokorou vedca hľadá stále nové fakty, aby ich opäť spresnil alebo prepracoval.

Na 123 stranách je veľké množstvo kvalitných informácií. Autor je síce kňaz, ale má kvalitné základy z biológie, o čom svedčí aj jeho výber prírodovedných faktov. Uvádza tie najvýznamnejšie, formuluje ich presne a výstižne, tak, že ich pochopenie nie je problémom ani pre stredoškolačka. V knihe sa postupne vyjadruje k pohľadom kreacionizmu, inteligentného dizajnu a evolucionizmu, objasňuje ich problémy, vzťahy, vzájomnú konfrontáciu

a prekvapivo aj pomoc. Načrtne aj historický vývoj poznania v tejto oblasti, vyjadrenia pápežov, rozoberá vzťah cirkvi a vedy k novým poznatkom.

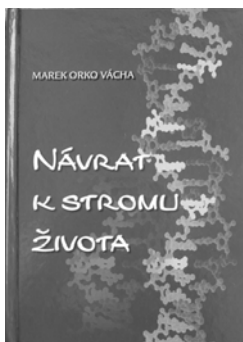
Nebiológov môže prekvapiť verejnosti neznámymi faktami kapitola Neinteligentné dizajny. Biológov zasa môže šokovať kapitola Katrany, kde uvádza nezvyčajný názor na obrazné vyjadrenie evolúcie (už nie zvyčajný vzpriamený strom, ale guľovitý katran tatársky), čo ho vedie k tomu, že sme iba jeden druh z mnohých a ostatní sú naši malí bratia v omnoho silnejšom význame, ako by sme kedy boli ochotní pripustiť. A to nás už vedie k potrebe zachovať prírodu a nie ju využívať a ničiť, ako sa nám zapáči. Celé rozprávanie o evolúcii preto končí kapitolami o našej podobnosti s ostatnými organizmami a náčrtom našej vlastnej evolúcie. Opäť sa vynára starý spor: smeruje evolúcia k cieľu? Na klasikom príklade Burgeskej bridlice ukáže, že rieka života mohla smerovať aj úplne inými cestami a naše telo nemuselo byť také, aké je, ale úplne iné. Skutočnosť našej existencie je náhoda, pri spätnom pohľade sme „šťastní výhercovia evolučnej lotérie, ale riaditeľ losovania vie, že jeden z lósov vyhráva.“ Teológ povie, že Boh koná práve prostredníctvom náhod.

Poslednú kapitolu autor označil ako najdôležitejšiu, uvádza v nej, ako prírodné vedy môžu obohatiť kresťanskú spiritualitu. Pri štúdiu prírodných vied si okrem pokory z obmedzenosti svojho vlastného poznania

uvedomíme aj nesamozrejmosť vesmíru, to, že je až nečakane zložitejší, ako sme čakali, a rozochvení s otvorenými očami nevychádzame z údivu. Ďalší úžas príde vtedy, keď si uvedomíme, že „v schopnosti privádzať na svet nový život sa dotýkame niečoho veľmi božského, a to možnosti tvoriť“. „V tichosti a opatrne si uvedomujeme, že sa nachádzame uprostred jedného veľkého zázraku“, pretože „to, že veci poslúchajú zákony prírody, je rovnako zázračné, ako porušenie týchto zákonov.“

Považujem za užitočné prečítať si túto knihu, odporúčam ju každému, kto sa zaujíma o uvedenú problematiku. Hodnotím ju ako veľmi dobrú, a to aj napriek niektorým nedostatkom: použitie rodového mena *Drosophila* v latinskom tvare so slovenským skloňovaním, pojem „elektrónkový mikroskop“ namiesto elektrónový. Ďalšou chybou je tvrdenie, že chrobáky majú na krovky premenený druhý pár krídel (je to prvý pár, hoci vyrastá z druhého hrudného článku). Ďalej autor v kapitole Evolúcia človeka neuvádza pri zaradení nášho druhu do systému cicavcov taxonomickú úroveň jednotlivých taxónov. Okrem toho je táto kapitola obsahovo zreteľne zostručená

a hoci obsahuje väčšinu dôležitých faktov, nie je tak prehľadne napísaná ako iné kapitoly. Ostatné informácie sú však korektné a je zrejmé, že ich autor čerpal z kvalitných a nových prameňov, ktoré pod čiarou sporadicky cituje, ale nie dôsledne.

Na záver tejto recenzie odcitujem dodatok autora, ktorý hovorí o jeho postoji k oboj disciplinám, k biológii i k teológii:

„Večer som išiel dole do kostola, aby som sa pomodlil, a zo zvyku som si zobral knihu, aby som tancoval po jej stránkach. Mal som poruke Vyznania od sv. Augustína a *Evolutionary Biology* od Douglasa Futuymiho, dve diela svojím spôsobom klasické. Chvíľu som váhal, potom som si náhle uvedomil, že je to vlastne jedno, aj keď každá je napísaná iným jazykom.“

Pramene:

Slovenský preklad: Vácha, M.O.: *Návrat k stromu života. Evolúcia a kresťanstvo*. SSV. Trnava 2006.

(Originál: Vácha, M.O.: *Návrat ke stromu života. Evoluce a křesťanství*. Cesta. Brno 2005.)

Mgr. Marek Šimurka
pedagóg PSS F. Hanáka PD

Peter Seewald: BENEDIKT XVI.

Muž z Bavorska je navzdory t'arche, ktorá mu bola naložená na ramená, revolucionár kresťanského charakteru. Vo svojom živote sa neustále snažil hľadať a zachraňovať to, čo bolo stratené. Nepohodlný človek, ktorý vie zaujať ducha času, človek, ktorý upozorňuje na omyly moderny. Vyhlasuje, že ten, kto chce naozaj zmenu, potrebuje zmenu vedomia a vlastného správania, všetko ostatné je primálo. Tak sa na začiatku nového tisícročia môže najmocnejší Nemec stať ako Benedikt XVI. šancou pre Európu a najmä pre svoju vlasť.

Počet strán 240, viaz., 280 Sk, vydal Spolok sv. Vojtecha 2007

VERÍM PANE 2007

Festival Verím Pane sa stal už neodmysliteľnou súčasťou života niekoľkých obyvateľov Prievdzie i Lehoty pod Vtáčnikom. Tento rok sa k nim pridali zástupkyne Veľkej Lehotky a Opatoviec. A takto „vystrojení“, v celkovom počte 13, vydali sme sa 17. júla do známa i neznáma – objavovať novú hudbu, nových ľudí, no hlavne nový vzťah k Bohu.

Do Námestova sme pricestovali v utorok podvečer. Po prezentácii a ubytovaní nás už uvítala Oravská priehrada, tešiaca sa na nový prívál ľudí, ktorí sa zídu na tomto mieste, aby tu a medzi sebou navzájom utvárali atmosféru domova. Heslo minulého ročníka festivalu totiž v podstate zostalo i tento rok, len v miernej obmene: „Všade dobre, ale doma je doma.“ Hlavný organizátor Juraj Drobny spokojne skonštatoval, že sa ním konečne podarilo zadefinovať to, o čo sa na festivale každoročne snažia – vytvorenie rodinnej atmosféry. A tá tu naozaj vládne. Netreba sa pred nikým ostýchať. Aj človek, ktorý príde sám, rýchlo zapadne do nejakej partie. Veď o to v rodine ide – prijímať sa navzájom takí, akí sme.

Príležitostí na vzájomné spoznanie sa je dosť. Jednou z nich sú tvorivé dielne, kde

máte možnosť stretnúť sa s ľuďmi, ktorých zaujímajú podobné veci ako vás. Hudobníci si tento rok mohli vybrať hru na klávesy, basgitaru, bicie, či sólový spev, ale aj spevokol či muzikál. Pripravený bol tanec a výtvarné dielne (výtvarná komunikácia, drôtený šperk, mozaika, aranžovanie kvetov). Literárne činní sa uplatnili v tvorivom písaní piesňových textov a dielni žurnalistov. A kto mal chuť „načrieť“ do duchovnej oblasti, mohol siahnúť po príprave modlitby, chválach či spevoch z Taizé. Prípadní mladí rodičia s malými deťmi zverovali svoje ratolesti detskej dielni, ktorá sa o ne zodpovedne postarala. Možností bolo dosť, stačilo si len vybrať. Z vlastnej skúsenosti vám môžem potvrdiť, že v dielnach sa toho naučíte veľa a všetko to dostávate úplne zadarmo, čo je v dnešnej dobe už veľmi vzácné. A ak sa vám cez prázdniny nič robiť nechce, stále je tu ešte jedna možnosť – projekcia dokumentárnych filmov s názvom Pilgrim fest. Stačí sedieť a sledovať. Nič namáhavé.

Druhou možnosťou na vzájomné zblíženie sa je duchovná časť festivalu, ktorá zahŕňa nielen festivalové omše so skvelou atmosférou, ale aj duchovnú obnovu, adoráciu v čase obeda, možnosť prijať sviatosť zmierenia, či modlitbu chvál vždy v záverečnej hodine koncertov. Niektorí sa pýtajú: „A to na tú omšu musím?“ Nie,

človek na festivale nič nemusí. Všetko je mu ponúknuté ako pozvanie a on rozhoduje o tom, či ho prijme alebo nie. Je však povzbudivé vidieť mladých, ktorí veria v to isté, čo my, a za svoju vieru sa nehanbia. Môžete sa s nimi porozprávať a ľahko zistíte, že to, za čo sa vám možno iní vysmieávajú, oni takisto prijímajú za zmysel života. A keď Juraj Drobný vytrvalo nazýva kvety zeleninou, ďalšiemu kňazovi nevýjde počas kázne fyzikálny pokus so sviečkou a pritom si zo seba dokáže uťahovať, zistíte, že to vôbec nie je nuda.

Verím Pane ponúka i tretí spôsob nadviazania kontaktu – večerné a cez víkend aj poobedné koncerty, kde si vypočujete nielen dobrú hudbu, ale keď máte chuť, aj si zatancujete, vyskáčete sa a zabavíte – jednoducho úplne prirodzeným spôsobom vybijete prebytočnú energiu. Účinkujúci vôbec nie sú namyslenými nafúkancami a pohybujú sa priamo medzi vami, takže ak je vašim životným snom odfoťiť sa na príklad s Jamesom z Heaven's Shore – verte mi, na Verím Pane je to ľahko splniteľný sen.

Nudy sa na festivale nemusíte báť, skôr je problémom stihnúť všetko. Vlastne, stihnúť všetko je nemožné. Aj napriek tomu sa mi tento rok podarilo vidieť tri divadelné predstavenia. Tanečné divadlo ATak predviedlo svoj (v)Raj – príbeh rozpadávajúcej rodiny, ktorú sa podarilo zachrániť. Divad-

lo Za pecou sa zaskvelo zmodernizovaným príbehom Samsona ladeným v humornej nôte (ved' videli ste už anjela v motorkárskej prilbe, ktorý by vyjadrené stanovisko žiadal potvrdiť podpisom?) a mladí z Univerzitného pastoračného centra v Prešove urobili záverečnú bodku muzikálovou komédiou Baro(c)kový kláštor, ktorú pre nich napísal ich kaplán Ján Knapík. Že to bola naozaj komédia nad komédie, prezrádza už jej námet: štyria chlapi – rockeri – vyhrávajú spevácku súťaž a majú za odmenu stráviť týždeň v ženskom kláštore. Aké konflikty a humorné situácie môžu nastať pri strete týchto dvoch svetov, to už nechám na vás a vašej predstavivosti.

Festival Verím Pane trvá päť dní a ísť naň sa oplatí. O jeho kvalite svedčí nielen množstvo každoročných účastníkov, ale aj fakt, že bol zorganizovaný už po sedemnástykrát. Aj keď ho mnohí možno pokladajú za samozrejmosť, Juraj Drobný to na nedeľnej sv. omši v amfiteátri vyjadril jasne – podľa neho je festival zázrak. Vážme si, že zázraky sa dejú. Príďme aj o rok do Námestova. Budeme musieť síce obetovať čosi zo svojho pohodlia, no dostaneme omnoho viac.

Text: Petra Humajová

Foto: autorka a -mk-

LITURGICKÉ OKIENKO

5. august 07 - 18. nedeľa cez rok

Č1 - Márnosť, len márnosť, všetko je iba márnosť.

Kaz 1, 2., 2, 21

R - Pane, stal si sa nám útočiskom z pokolenia na pokolenie.

Ž 90, 3-17

Č2 - Myslíte na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.

Kol 3, 1-5.9

Ev - Istému boháčovi prinieslo pole veľkú úrodu. Premýšľal a hovoril si: „Čo budem robiť? Veď nemám kde uložiť úrodu. Potom si povedal: Toto urobím: Zrúcam svoje sýpky a postavím väčšie a tam uložíť všetko obilie i ostatný svoj majetok. Potom si povieť: Duša, máš veľké zásoby na mnohé roky. Odpočívaj, jedz, pi a veselo hoduj!“ Ale Boh mu povedal: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život, a čo si si nahobil, čie bude?“ Tak je to s tým, kto si hromadí poklady, a pred Bohom nie je bohatý.

Lk 12, 13-21

12. august 07 – 19. nedeľa cez rok

Č1 - Tvoj ľud teda očakával oslobodenie spravodlivých a zánik nepriateľov.

Múd 18, 6-9

R - Blažený ľud, ktorý si Pán vyvolil za dedičstvo.

Ž 33, 1-22

Č2 - Viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme. Hebr 11, 1-2.8

Ev - Bedrá majte opásané a lampy zažaté! Blahoslavení sluovia, ktorých pán pri svojom príchode nájde bdieť. Veru, hovorím vám: Opáše sa, posadí ich k stolu a bude ich obsluhovať. A keď príde pred polnocou alebo až nad ráno a nájde ich bdieť, budú blahoslavení. Aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.

Lk 12, 32-48

15. august 07 – Nanebovzatie Panny Márie – streda – 6. prikázaný sviatok

Č1 - A v nebi sa otvoril Boží chrám a v chráme bolo vidieť archu jeho zmluvy.

Zjv 11, 19a, 12, 1-6

R - Po tvojej pravici, Pane, stojí kráľovná ozdobená zlatom.

Ž 45, 10-16

Č2 - Ako posledný nepriateľ bude zničená smrť, lebo mu všetko položil pod nohy.

1Kor 15, 20-27a

Ev - V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriinu pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“

Lk 1, 39-56

19. august 07 - 20. nedeľa cez rok

Č1 - Veď tento človek nehľadá blaho tohto ľudu, ale len nešťastie.

Jer 38, 4-6.8-10

R - Pane, príd čím skôr na pomoc.

Ž 40, 2-18

Č2 - V boji proti hriechu ste ešte neodporovali až do krvi.

Hebr 12, 1-4

Ev - Oheň som prišiel vrhnúť na zem, a čo chcem? Len aby už vzplanul! Ale krstom mám byť pokrstený, a ako mi je úzko, kým sa to nestane! Myslíte si, že som prišiel darovať pokoj zemi? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie. Lebo odteraz sa päť ľudí v jednom dome rozdelí: traja proti dvom a dvaja proti trom. Rozdelia sa otec proti synovi a syn proti otcovi, matka proti dcére a dcéra proti matke, svokra proti neveste a nevesta proti svokre.

Lk 12,49-53

26. august 07 - 21. nedeľa cez rok

Č1 - Ja však poznám ich skutky a myšlienky.

Iz 66, 18-21

R - Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium.

Ž 117, 1-2

Č2 - Syn môj, nepohrdaj Pánovou výchovou, ani neklesaj, keď ťa karhá.

Hebr 12,5-7

Ev - Pane, je málo tých, čo budú spasení? On im povedal: „Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám: Mnohí sa budú pokúšať vojsť, a nebudú môcť. Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: Pane, otvor nám! A on vám povie: Ja neviem odkiaľ ste!... A prídu od východu i západu, od severu i od juhu a budú stolať v Božom kráľovstve. A tak sú poslední, ktorí budú prvými a sú prví, ktorí budú poslednými.“

Lk 13, 22-30

Pripravila A. Karaková

O Z N A M

CHARITA SV. VINCENTA, n. o. v Prievidzi zo srdca ďakuje aj v mene svojich klientov všetkým darcom, ktorí podporili jej činnosť prostredníctvom **2 % z dane z príjmu**.

ĎAKUJEME!

Bc. Angelika Pažická, riaditeľka Charity sv. Vincenta

Spomienky na zosnulých

Dňa 16. augusta 2007 si pripomenieme 1. výročie úmrtia našej matky, staršej a sestry Gabriely Boháčovej. Tí, ktorí ste ju poznali, spomeňte si na ňu v modlitbách. S láskou a úctou spomínajú dcéra Anka, syn Marián s rodinami, sestry a bratia.

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 6. DO 25. 7. 2007

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Alex Petic
Erik Lustig

Eva Langerová
Natália Tomášiková

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Peter Zvarík – Ing. Anabela Balážová
Ján Štubňa – Mária Novotková
Branislav Bohuš – Martina Janikovičová
Bc. Martin Chynoradský – Mgr. Lucia Tunáčková
Vladimír Tokár – PaedDr. Svetlana Bartolenová
Miroslav Turanský – Matilda Čiamporová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými

Vilma Očenášová, 100 r.
Miroslav Jurových, 59 r.
Ján Barjan, 46 r.
Helena Pápežová, 61 r.
Viera Karabinošová, 54 r.

Rudolf Fabian, 34 r.
Gizela Káčerová, 84 r.
Rozália Fabianová, 78 r.
Vojtech Haulík, 49 r.
JUDr. Ján Gregor, 88 r.

*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

BARTOLOMEJ - časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan@farapd.sk

Zodpovedná redaktorka: Mária Melicherčíková, prievidza@rodinabb.sk

Grafické spracovanie: Alojz Vlčko, alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori: A. Gálová, A. Karaková, M. Kvetová, V. Melišková

Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Fotografie: titulná strana a str. 10: Markus Veith, str. 5: Anka G. V., str. 7: Alojz Vlčko, ostatné: redakcia a súkromné archívy, internet

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza.

Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Upozornenie: Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Kontakt:

web:

www.farapd.sk

e-mail:

bartolomej@farapd.sk

adresa:

Redakcia Bartolomej

Mariánska 4

971 01 Prievidza

tel:

046 / 542 28 01

V rámci programu Prievidzskej púte 2007
Vás všetkých pozývame na divadelné predstavenie
mladých z farnosti Prievidza - mesto s názvom:

ČERTOVSKE DOBRÝ OPERÁTOR

Divadelná hra
s tanečnými choreografiami
o súperení dobra so zlom,
či zla s dobrom o naše duše.
Čomu dá „hrdina“
príbehu prednosť
a k čomu ho to
dovedie?
Príďte sa pozrieť.

Sobota 18.8.2007 o 19:30
na pódiu pri Mariánskom kostole ako súčasť večerného
mládežníckeho programu prievidzskej púte.

PREMIÉRA!

PRIEVIDZSKÁ PÚŤ 2007

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

Sobota 18. augusta

16:50 SPRIEVOD so sochou Panny Márie z Mariánskeho kostola

17:00 VEČERADLO k Panne Márii

18:00 VIGÍLNA SV. OMŠA

Dp. Jaroslav Kadlec, farár zo Sebedražia

spieva zbor Rosnička

19:00 - 21.00 program na pódiu

ROSNIČKA z piaristickej ZŠ

ČERTOVSKE DOBRÝ OPERÁTOR

divadelná hra s tanečnými choreografiami - PREMIÉRA

mladí z farnosti Prievidza - mesto

F.o.G. - gospelová hudobná skupina z Prievidze

21:00 MLÁDEŽNÍČKA SV. OMŠA

Dp. Miroslav Svrček, kaplán z Prievidze-Zapotôčiek

spieva gospelová skupina F.o.G. a mladí z Prievidze

Nedeľa 19. augusta

7:30 SV. OMŠA v Mariánskom kostole

Mons. Ján Bednár, dekan

9:30 PROGRAM zboru Bartolomejčatá

10:00 SLÁVNOSTNÁ SV. OMŠA

Mons. Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup

spieva Boží ľud a zbor Bartolomejčatá

11:30 SPRIEVOD so sochou Panny Márie do Mariánskeho kostola

14:30 DETSKÉ ŠPORTOVÉ POPOLUDNIE na Mariánskom vršku

17:00 VEČERADLO k Panne Márii vo farskom kostole

18:00 SV. OMŠA vo farskom kostole

Dp. Daniel Markovič, kaplán

Spovedanie v sobotu od 17:00 do 22:00 na Mariánskom vršku.

Počas púte bude zbierka na obnovu fasády
farského kostola sv. Bartolomeja.